

Культурне Виживання Людства.

Що, насамперед, потрібно для Культурного Виживання? Ви можете пригадати багато речей, але найголовніше – це залишитися живим(уціліти повинне все Людство, всі люди). І ще – залишитися при цьому людиною(залишитися людяними теж повинні всі люди)!

Для цього потрібно неухильне слідування техніці безпеки. Культура, Людяність та Техніка Безпеки є головними факторами Культурного Виживання!

Битва проти війни

Війна – це огидне та ганебне явище – вона руйнує Світ, плюндрує природу, та калічить душі. Війна – це сама крайня міра, коли немає іншого виходу. Якщо є можливість вирішити щось мирним шляхом – потрібно вирішувати тільки мирним. Але якщо всі мирні засоби вичерпано – приходиться воювати, але потрібно не забувати при цьому – що ми воюємо за мир у нашій Країні, та виборюємо мир для всього Світу, і що чим швидше закінчиться будь яка війна – тим для всіх краще – тим швидше ми почнемо відбудовувати зруйноване і будувати своє майбутнє – і потрібно, щоб це було Світле майбутнє!

Чому відбуваються війни?

Війна змушує людину виживати, а для цього їй потрібно напружити всі свої фізичні, розумові, психічні та творчі сили. Цей стан повинен бути і в звичайному житті – але коли ми дуже сильно розслабляємося і забуваємо, що життя – це боротьба, що потрібно весь час діяти, потрібно весь час боротися – приходиться війна – тобто ситуація, коли нам потрібно або почати боротися, або ми будемо знищені. Війна ЗМУШУЄ БОРОТИСЯ! Але якщо люди весь час мобілізують свої сили заради блага Близнього, якщо вони працюють на Благо Всього Людства то війни не відбуваються.

Та якщо війна все таки почалася – її потрібно завершити(і чим швидше – тим краще, бо тим менше буде руйнувань, горя, та втрати людських життів), але тут може бути лише один вихід – перемога! Перемога справжньої, Доброї Сили над злою, перемога Розумності над дурістю, та перемога Правди над кривдою! Для цього потрібно докласти багато зусиль, потрібно здобути знання, отримати досвід та реалізувати все це великою працею для Блага своєї країни та всього Світу – і це повинні робити не тільки воїни – а і всі ми – всі люди держави, в якій йде війна. А краще за все – щоб це робили всі люди Світу!

Війна на Україні.

На Україні йде війна. Сили, які напали на нас, на жаль, до цього довго готувалися – тобто війна буде довгою, і для завершення її нам всім (Українцям і тим хто нас підтримує) потрібно докласти велику кількість зусиль, – вище зусиль агресора. Воїни повинні добре воювати(для цього потрібен досвід та зброя) народ повинен багато працювати для перемоги(потрібно залишити деякі свої плани і максимально кинути всі свої сили для того, щоб захистити нашу прекрасну Україну та здобути перемогу – перемогу сил Світла).

Коли, 24 лютого почали бомбити Київ Українці не були, як слід, до цього готові.

За 30 років незалежності, на жаль, у нас поменшало танків та літаків, є проблема з іншим озброєнням. Проблему з танками вирішують наші ВСУ – за час війни ми захопили більше танків, ніж втратили! З бойовими літаками проблема почала вирішуватися завдяки допомозі зарубіжних країн(які поставили комплектуючі для наших непрацюючих літаків). Проблему з іншою зброєю нам теж, поступово, допомагають вирішувати(дякуємо всім небайдужим!). Але ситуація непростя і небезпечна.

1) Справжні, людяні російські воєнні відмовляються воювати з Україною. І ще: *7 березня у напрямку Луганська було відправлено два автобуси ПАЗ із пораненими військовослужбовцями РФ. Зазначається, що більшість з них мають поранення ніг. За висновками лікарів – найімовірніша причина цих поранень – самостріл з метою уникнення повернення до зони бойових дій.* Тобто ті, хто мають Гідність, людяність та розум відмовляються воювати проти України. Навіть таким способом – через самопоранення.

Таким людям – пошана та допомога. І вдячність за те, що вони залишилися людьми.

2) Але ті, хто все таки йде воювати проти України та Українців – як правило не дуже добрі воїни, але вони, на жаль, жорстокі та непередбачувані – а тому небезпечні – особливо для мирного населення! (якому з ними потрібно бути особливо обережними)

Тому перше, що повинно зробити мирне населення – це **ЕВАКУЮВАТИСЯ ЗАЗДАЛЕГІДЬ**, якщо є потенційна погроза захоплення цієї території – в іншому випадку прийдеться або бути знищеним, або терпіти утиски від ворожої армії, або навіть бути змушеним працювати на цю ворожу армію – що взагалі неприпустимо.

Мирному населенню (жінкам, старикам та дітям) потрібно евакуюватися при ймовірності захоплення території більше 10 відсотків. Бо з окупованої території вирватися дуже і дуже складно, вижити там значно складніше (є висока небезпека знищення та знущань), працювати для блага України там майже не можливо. Також ті, хто залишився на окупованій території будуть відтягувати частину (і, можливо, не малу) ресурсів для того, щоб надати їм гуманітарну допомогу та стануть розмінною картою у нечесній грі окупантів.

Найбільші матеріальні цінності краще за все теж евакуювати – але головне – це люди!

3) ЗСУ повинні бути добре озброєні та максимально всім забезпечені – це наша задача!

При обороні потрібно якомога більше уникати “котлів”. Руйнування мостів для зупинки ворога – дуже вчасне та вдале рішення (дуже допомогло зупинити військові дії)!

4) Небезпека зброї масового знищення (насамперед ядерної). – На даний момент ймовірність дуже мала, але через тиждень після 9 травня, коли російські агресори побачать, що не можуть здолати нашу армію у чесному бої – буде або винкинута якась підлість, або може бути застосована заборонена зброя масового знищення. Для того, щоб максимально уникнути цього, краще в Київ поки що не повертатися (можна приїхати щоб забрати речі).

Про ядерну зброю: у росіян є 140 установок для запуску ракет Іскандер (можуть нести заряд до 50 Кілотон на відстань до 500 км, а може і на більшу) та 60 ракет Тополь-М (можуть нести ядерний заряд до 1 Мегатони на відстань до 12000 км, швидкість 7,9 км на секунду, частини що розділяються, різні засоби обману ППО). Ракетні установки для Тополь-М базуються в Світлодарі, в 400 км від України та 1000 км від Києва.

Для захисту від ядерної зброї нам потрібно тимчасово залишити наші другорядні справи, та увімкнути весь резерв своїх творчих сил для агітації за заборону ядерної зброї, за мир, за те, щоб наша планета уціліла!

Треба, як каже Конфуцій “Кричати істину на всіх базарах”.

5) Вживання алкогольних напоїв, а тим паче наркотиків шкідливо та неприпустиме навіть в мирний час, а в воєнний час будь яка чарка горілчаних напоїв ослаблює нашу боєздатність. Якщо Ви колись думали над тим, щоб взагалі покинути вживати алкоголь – сьогодні час самий слухний для цього! Кинути палити на війні складніше, ніж кинути вживати алкоголь, але якщо у Вас є воля – це цілком реально! Наркотики повинні бути категорично і повністю заборонені – від них велика небезпека і дуже, дуже багато різних проблем!

Коротше – розпивання алкоголю та вживання наркотиків – це удар в спину нашим воїнам!

Деякі вважають, що алкоголь допомагає зняти стрес – тому його не треба категорично забороняти. Але це вигадка, пропаганда лобістів алкогольного дурману – і це дуже хитра вигадка, де до краплі правди примішується гора кривди! Правда в тому, що алкоголь ІНОДІ здатен допомогти зняти стрес, а ЧАСТІШЕ ВСЬОГО – посилює його! Допмагає зняти стрес алкоголь лише в малих дозах (краще у вигляді квасу), і лише стрес поверхневий (у нас більшість випадків – стрес глибинний). Ось цитата експерта (наркологічна клініка [Хелпер](#)): *‘Алкоголь може змінювати сприйняття та оцінку стресової ситуації, захищаючи від повного переживання стресу, а також змушує забути спогади, пов’язані зі стресом. Але якщо стресовий фактор був прийнятий і стрес запущений, то алкоголь не надає захисної дії від стресу. Швидше навпаки, алкоголь може посилювати стрес унаслідок погіршення емоційного та поведінкового переживання.’*

Давайте пригадаємо слова мера Кличка (у кінці лютого 2022) – «хочу повідомити, що від завтра в столиці **СУВОРО ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ ПРОДАЖ АЛКОГОЛЬНИХ НАПОЇВ. Зовсім.**». А у квітні 2016 року він чудово написав, що 'Київ не повинен перетворюватися на суцільну «наливайку»'!

Алкоголь – це бізнес на крові, особливо під час лиха, особливо під час війни! І ті, хто ратують "за продаж алкоголю" – це такі ж самі окупанти, такі ж самі фашисти, такі ж самі вороги України (да і всього Світу), як і всі ті істоти, що намагаються знищити населення України!

Хай буде Світу добре!

Хай Вам щастить у всіх Добрих справах!

Мирного неба та доброї долі всім людям!

Вступ

Чому злість та ворожнеча
По цей час живуть на світі?
Як зробити, так щоб були
У безпеці наші діти?
День сильніший за ніч чорну,
Хмари сонце не закрили,
Так чому ж закони вовчі
На землі поки що в силі?
Спір ведуть добро і зло,
Лютий холод та тепло,
І, на жаль, ще і до нині
Не закінчено цей спір!
...Хто ж, скажіть, у стані
Припинить страждання?

Мама (з фільму-казки «Мама») Правда в тому, що в Хіросімі

До 75 -ї річниці трагедії Хіросіми.

Пам'яті

**безвинно убієнних,
для того, щоб цей жах
ніколи, ніколи не повторився,
і щоб наша прекрасна планета уціліла.**

У далекому сорок п'ятому
В Хіросімі гралися діти –
В дерев'яних маленьких будиночках
Як всі діти у нашому Світі.

Грались з батьками, грались з друзями,
І бажали лиш мирної долі.
І не знали вони, що є на землі
Терористи з атомної зброєю.

І з енергії Світла й тепла –
Що повинна в добро нести людям
Ці фашисти зробили кошмар –
Бомбу, гірше якої не буде!

Що не знає де друг, а де ворог,
Що всім людям несе тільки горе,
Що готова нищити все –
Все що є на Землі і довкола!.

І для тих хто її випускав
Не було нічого святого –
Як мерзенний війни оскал –
Скільки підлого там і злого!

Думай, ближніх як можна спасти,
Врятувати як нашу планету!
Пам'ятай – тільки ми це можемо,
Ми з тобою, а ні хтось інший, “третій”!

Що ніхто за нас не вирішить,
І не зробить, і не побудує.
Пісня є «Бухенвальдський набат» –
Ти її може слухав, друже?

Там йде річ що сотню тисяч
Людей заживо спалили –
Так це вигадка чи це правда?
Правда, де ти? – почуй її, друже.

Було мало військових об'єктів,
І заводів всього тільки два,
А солдатів – жменька маленька!

Правда в тому, що високо в небі
Бомбу атомну підірвали.
Щоб як сірники дерев'яні
Ті будинки з людьми палали!

Сотня тисяч аутодафе!!
Сотню тисяч спалили людей!!!
Ось вам і нова інквізиція! –
Підлий атомний лиходій!

Людей мирних спалили заживо,
Щоб нас залякати ще більше!
Щоб не знали ми, засинаючи –
Чи покинемося ми пізніше?

Чи не станеться так що ця бомба
На наш край раптово впаде?
Чи не станеться так, що життя
Наших близьких вона унесе?

Кажуть нам, що це все дурниці –
Дихай вільно, живи як усі...
Але ти скажи – чи не чув ти,
Про крилаті ракети? – вони

Долітають до цілі миттєво,
І не можна від них утекти.
Їх не може ніщо зупинити –
Ось жахливі які вони!!

А якщо їх оснастять зброєю
Із плутону або урану –
То не зможе від них врятуватись
Ні доросла людина, ні мала!

Знай же правду – була в нас планета –
Фаетон – їй назву дали.
І на ній (це каже легенда)
Два народи поруч жили.

І коли почалося безглуздя,
Коли почалась війна,
Термоядерний вибух гримнув –
Й розірвалась планета ця!

Ну а дійсність(це вже не легенда)
Ось про що нам каже з тобою:
Є у нашій системі Сонячній
Рой осколків – каміння рій.

Він знаходиться поруч з Марсом,
Ти, напевно, вже чув про них –
Називають їх “зоряним поясом” –
«Астероїдами...» кличуть їх.

Кажуть – явище це природне,
Не було мов тоді катастрофи.
Тільки ти слухай правду, друже,
Хоч і знати правду не просто!

Маса всіх цих уламків маленька –
Менше тисячній маси Землі,
І крім того, вони, як при вибуху,
Мають майже всі гострі краї.

І скоріше за все, та планета,
Була з магмою, як і наша;
І тому осколки оплавлені –
Середина ж планети гаряча!

Не можливо по всім законам
Щоб була така мала планета.
І крім того є глиба з заліза
Що Психеєю названа світом.

Лиш у центрі з великою масою
Появиться ця глиба б могла,
Тільки при надвисокому жарі
Народиться вона б змогла!

Але брешуть нам, нагло й підло,
Що не може мов людство, (ніколи!)
Винищати себе й подібних,
І усіє живе довкола!

Щоб не думали ми про те,
Що вони можуть нас вбивати,
Але треба нам всіх захистить –
І планету свою врятувати!,

Треба всім нам сміло проголосити –
Що нема прав у злодіїв шкоду творити!
Що не може жахливий атомний гриб
Руйнувати найближчих – і нам в серце бити!

Що не може жахлива бомба
Мирних людей захистити –
Вона може лише зруйнувати,
Та безвинних людей убити!!

Прозивають «зброєю стримання»
Знову брешуть – коли бомба летить,
Запуск бомби іншої не допоможе –
Не затримає, не захистить!!

Бомба ця – зброя терору та помсти –
Лише зруйнує, вб’є, зламає.
Але зовсім не тих, хто її запускав –
Нелюди мирних людей вбивають!!

Людей літніх, жінок, дітей,
Тих, хто кнопку не натискав,
Тих, хто любить Світ та природу,
Тих, хто бомбу не запускав!

Тих хто повністю їм безпечний –
Тих хто просто бажав мирно жити!
Вже дійшло людство до краю прірви,
Дурість треба цю нам зупинити!!

А інакше вона все погубить,
Нас із тобою й всіх ближніх зжере!
Все живе вона може знищить,
Все зруйнує, і все змете!

Тільки розумом почав думати,
(Прийняв правду, відкинув брехню),
І у всьому розібравшись ретельно
Захистимо планету свою!

Тільки бачачи правду життєву
Ми світ зможемо краще зробити!
Тільки погляд до Світла направив
На Землі в світі зможемо жити!!

Відчуваючи серцем всю правду,
Можна все до Добра направляти.
А пізнавши картину Світу
Станем Долею ми керувати!

Повторюсь, – треба всім нам проголосить –
Що нема прав у злодіїв шкоду творить!
Що не може жакхливий атомний гриб
Руйнувати найближчих – й планету гнобить!

І що будь яка в Світі країна,
Та, що має ядерну зброю –
Є лиш ядерний терорист –
Та загроза всьому живому!

Що не може ніхто, ні де,
Зброєю ядерною володіти –
І не може ніхто, ні де
Бомбой ядерною грозити!

Це фашист, монстр, садист –
Неможливо найти навіть слово...
Це вже нелюдь, а ні людина... –
І – загроза – всьому живому!

Повторюсь, повторюсь, повторюсь –
Неможливо! Ніде! Ніколи!
Ви почули? Почули Ви?
Так – загроза. Всьому живому!

І щоб Світ від загрози спасти
Ми не можемо складати руки –
Треба діяти, треба йти –
На усе – і навіть на муки!

Треба голосно оголосити –
“Не пройде вже війна, ніколи!”
Треба нелюдям заборонити
Руйнування всього довкола!!

Треба наших дітей захистить –
Нашу радість, щастя, майбутнє, і долю! –
Щоб могли ми життя гідно прожити!
(Не ховая соромливо очі додолу)...

Знай, що зможемо рай на Землі збудувати,
Якщо ми не допустимо атомний вихор!
Так давай же все зробимо ми для того,
Щоб змогли люди жити та мирно творити!

Каже нам мудрець Гамзатов:
Коли в горців війна була –
То з’являлася мати з дитиною поруч, –
І стихала тоді ворожнеча уся!

І у віршах, що славлять матір,
Є наступні прекрасні слова:
“припиняє ворожість та злобу,
припиняє страждання вона”.

Переможіть закони вовчі,
Людам, дітям добро несе...
Так – сильніше Світ дня чорної ночі
Коли Мати на захист встає!

Але це на цей час не спрацює – з дитиною
Стати поміж людей, щоб війни не було.
Але в древньому звичаї є найголовніше –
Що дитина для матері важливіше всього!

І що якщо і ми, щоб весь світ врятувати,
Погодимося дати найцінніше своє –
То немає той справи, що ми б не здолали –
Відстоїмо ми світ й захистимо усе!

А якщо промовчимо чи скл’ядемо руки
Боягузи та ледарі втратять усе!
Вони сили не мають, їх усі зневажають,
Але ти і хоробрий й любиш працю завжди!

Здатен прямо казати всім в очі ти правду,
Й не дозволиш ніколи людей ображати!
Підлість ти нутром своїм відчуваєш,
Й правду зможеш від кривди завжди відрізнити!

Зможеш ти все зробити! – пробуй (розумно)
Знай що серця порада завжди вірна!
Тоді станеш героєм, творцем та Людиною –
Зберігаю планету в ім’я Добра!

З любов’ю людям присвячується...

*В честь прекрасного человека –
моего дорогого друга и Учителя Папы.*

Посвящается 76-й годовщине Хиросимы

*В день 76-й годовщины
бомбёжки Хиросимы
с утра начал литься дождь...*

Давно не было грозы –
Дождь всегда не без причины.
И сегодня этот дождь
Плачет вновь по Хиросиме!

Плачет дождик и скорбят
Люди, птицы, даже звери –
Только в каменных сердцах
На запоре сердца двери!

Чтоб лёд камня растопить
Надо много сил истратить!
Чтобы камень отзвучал
Надо много лет потратить!

Чтоб тем нелюдям понять
Как людьми им становится,
Надо много пострадать,
Надо сильно измениться!

Измениться и убрать
Вон из сердца хладный камень!
Чтоб у всех, у всех людей
В сердце появилось пламя!

Пламя Света и Добра,
Красоты, Любви, Труда –
И тогда ничто дурное
Не случится никогда!

Люди, люди, люди Мира –
Вас прошу не без причины!
Пусть оявят твёрдость сердца
Настоящие мужчины!

Пусть мир снова защитит
Сердце женщины прекрасной!
Пусть все скажут «никогда!»
Войнам всем – они ужасны!

Пусть исчезнут навсегда
Войны, грабежи, погромы.
Пусть вас, люди, защитит
Слово Мира, Света Слово!

Пусть хранит вас, люди Мира!
От беды вас защищает!
Пусть никто, никто, никто
Вас, людей – не убивает!

Слово мира слышно ль Вам?
Как ему всё сделать это!?
Коль услышит кто его,
То оставит без ответа...

Слишком уж ничтожен звук
У стихов моих протяжных,
Чтобы вас, друзья мои,
Отвлекать от дел «сверхважных»!

Да, не может одиночка
Что-то сделать в этом Свете!
Слишком мал он, чтобы мочь
Обратиться к всей планете!

Но ведь я же не один –
Вы, друзья, сей стих читайте.
И коль Вам по сердцу он –
То другим передавайте...

Может глупо повторять:
«Пусть все войны в бездну сгинут!»
Но я верю: мир настанет,
И уже нас не покинет!

И хоть много нужно ждать,
Но ведь мы же ждать умеем!
Много надо будет сделать –
Но трудиться мы сумеем!

Ведь мы все одна семья!
Люди мы одной планеты!
Нет для нас чужих людей –
Скоро мы поймём и это!

Разберёмся и поймём –
Ради всех людей на Свете!
Чтобы вместе защитить,
И спасти свою планету!

Мы всё время своим занимаемся...

Мы дела свои разрешаем – их конечно же надо б решать.
Но пока мы своим занимаемся,
Будут бить нас, мешать, разрушать.
В странах люди, народ, хорошие, но правители их – ерунда...
И от этих всех неправильных и идёт большая беда!
Усыпляют и уговаривают, говорят – мы за вас всё решим...
И нам делают разные пакости – а мы думаем или молчим!
Говорят, что их мы и выбрали, почти честно, мол, к власти пришли...
И что всех не сильно обманывали. И не так уж сильно крали.
Позабыли мы что так выбраны были гитлер,... и все другие,
На свою их мы голову выбрали, а на бюллетнях – наше имя!

Лишь добром можно благо строить, лишь трудом мы все сможем прожить!
Позабыли мы эту истину, не хотим мы друг другу служить!
Не хотим о ближних заботиться – ведь так сложно другим помогать! –
Не поймут, ещё косо посмотрят – и своё не хотим мы терять!
А о „дальних“, о Людях заботится, нам и в голову не придёт,
(и для нас любой кто так делает – юродивый и идиот).
О семье своей еле заботимся, всё спешим к своим личным делам,
Наслаждениям, сладострастиям, хоть известен нам всем их обман.
Мы закрыты для стонов ближнего, и мольбою нас не пронять...
Мы почти всегда своё делаем, и забыли – что значит терять!
Оглянутся бы нам с состраданием, на других чтоб существ посмотреть,
Чтоб добро росло надо действовать (а не просто молча терпеть)!

И не только ждать избавления, а скорей помогать другим! –
И не верьте, что наша помощь растворится в мире как дым!
Вы не верьте что слово доброе растворяется без следа,
И не верьте что дело доброе своего не приносит плода!
Все отважные наши усилия всем на свете добро несут!
И все наши прекрасные действия к Благу Общему приведут!
Надо просто смелей и мужественней – кому можно – всем помогать.
Надо стать, быть может, героями – Человеками нам надо стать!
Мы своим добрым светлым делом всех должны из беды выручать –
Не боюсь повторить, будем смело, и по доброму, и умело,
И Светло и Красиво и сильно мы планету свою спасать!

Добро

Добро всегда побеждает,
Добро всем радость несёт.
Добро от бед всех спасает,
И счастье миру несёт!

Оно – от дурного защита,
И от вражды талисман.
Оно помогает нам выжить {и более –}
Жить помогает нам!

Добро зовёт нас на подвиг,
И мудрость жизни даёт.
Свет небес открывает,
И к красоте зовёт.

С добром отраднo и ясно,
И хочется лучше стать –
Чтоб стал этот мир прекрасней,
Чтоб мочь другим помогать!

Добро даёт силу слабым,
Больным здоровье несёт,
Добро утешает в несчастье –
И к благу для всех зовёт!

С добром всё в мире возможно,
С ним выиграешь ты всегда!
И рядом с ним символ успеха,
Знак Счастья, Искусства, Труда.

Добро – к любви дорога,
И к состраданию путь.
Оно даёт всё на свете –
Лишь только упорным в нём будь!

Оно несёт нас на крыльях
К светлой, дивной мечте.
К тому, что нам даже не снилось,
К сказочной красоте!

Оно нам являет силу
Мудрости неземной.
Оно весь свет согревает
Силой своей благой!

Даёт отвагу героям,
Мир всему миру несёт,
Оно победить нам поможет –
И нашу планету спасёт!

Радостью неизречённой,
Светом чистым, ясным,
Доброта всегда нам светит
Чудно и прекрасно!

Души людей согревая,
Светом сердца наполняя,
Все миры освещая,
Светом прекрасным сияет,

Любит и сострадает,
Всем, всегда и везде!
Добро побеждает всё в мире,
И всем помогает в беде!

Добро дарит радость знания,
Оно утишает боль.
Облегчает наши страдания,
И мирит даже врагов!

Как яркий маяк спасения
Светит оно везде.
Людям всем помогая,
Ведя всех нас к красоте!

Оно всем нам помогает
Строить прекрасную жизнь.
И только с добром люди могут
Свою жизнь достойно прожить!